

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 409. Quis possit dispensare in pœnis ob Ordines per saltum susceptos contractis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

quòd licet Trid. l. c. præcipiat, ne quis primâ tonsurâ initiatur, & consequenter, ne ordinetur, qui Sacramentum confirmationis non suscepit, indeque, qui id fecerit, illicitè agat; non tamen à Trid. aut à Jure communi ullibi ei imponatur suspensio vel irregularitas, & consequenter arg. c. 15, qui de sent. excom. in 6, imò non esse peccatum mortale, si quis sine Confirmationis Sacramento suscipiat Ordines etiam Sacros, aut in iis ministret, probabiliùs cum Avila. l. c. f. 1. du. 3. docet Pirh. num. 10. & plerique recentiores.

Quest. 408. An & qualiter per saltum ordinatus incurrat irregularitatem?

R Esp. Incurrit illam, si temerè ante absolutionem à suspensione exerceat actum Ordinis per saltum suscepti, quia violat censuram, nempe suspensionem, non tamen incurrit eam suscipiendo solummodò ordinem per saltum, si ab exercitio talis ordinis abstinet, utpote quæ nullibi in jure expressa. Suar. Fagn. ll. cit. Sylv. l. c. num. 12. Barb. & alii contra Gonz. inc. unic. h. t. num. 6. Sed neque sit irregularis ministrando in Ordinibus, quos legitimè perceperat; quia ab iis non erat suspensus, Barb. l. c. allegat. 47. num. 10. Avila, l. c. du. 2. concl. 2. in fin. Pirh. h. t. n. 5.

Quest. 409. Quis possit dispensare in pœnis ob ordines per saltum susceptos contractis?

R Esp. Primò: Potest Episcopus dispensare in suspensione seu absolvere ab ea, ita ut in ordine per saltum suscepto ministrare possit, & ordinem omissum recipere, si in eo ordine non ministraverit. c. unic. h. t. Trid. l. c. idque, siue scienter siue ignoranter fuerit ita promotus; quia Concilium non distinguit, utrùm scienter ex ambitione & malitia, an ex negligentia & ignorantia sic fuerit ordinatus, sed indistinctè & simpliciter

dicit, posse Episcopum dispensare, si non ministraverit. Pirh. h. t. num. 6. modò tamen priùs ordinem omissum receperit. Quia, ut quis ascendat ad Superiores Ordines, aut in iis ministret, antequam receperit ordines intermedios suppositâ institutione, ut ordines gradatim recipiantur, per se malum est, & repugnans juri divino, ita ut in eo etiam Summus Pontifex dispensare non posse videatur, ut Pirh. num. 5. vers. norand. tertio. Unde jam in eo dispensare non poterit Episcopus, si in Ordine per saltum suscepto citra dispensationem ministraverit, siue scienter & dolosè, siue ex ignorantia sic ordinatus fuit; quia nec in hoc Concilium distinxit. Suar. cit. num. 4. in fine. Barb. l. c. n. 6. Lopez, in pract. can. apud Diaz. c. 24. in addit. Lit. D. Pirh. num. 6. apud quem tamen negat Fagn. in c. unic. h. t. num. 24. & 25. posse Episcopum cum illis dispensare, qui non ministrarunt, si scienter fuerint per saltum ordinati. Sed neque Episcopus potest dispensare cum eo, qui per saltum promotus, recepit sine dispensatione ordinem prætermisum, ut ministraret in Ordinibus susceptis, & ad Superiores ascendat; cum, etsi vi Trid. l. c. prohibeatur solum Episcopis dispensare cum promotis per saltum, si in ordine sic suscepto ministraverint, adeoque cessante hac conditione, cum suscipere ordinem prætermisum non sit ministrare in ordine; verùm tamen si ordinatus per saltum recipiat sine dispensatione ordinem omissum, incurrit novum genus suspensionis, quia suscipit illum ordinem censurâ ligatus, cum excommunicato autem aliave censurâ irretito, qui scienter ordines recepit, solus Papa dispensare potest. Pirh. num. 5. cum Barb. l. c. num. 11. Porò etsi Episcopus dispensare non possit in suspensione aut irregularitate contracta ex usu taliter suscepti ordinis, si delictum sit publicum, dispensare tamen poterit in ea vi Trid. Sess. 24. c. 6. si delictum sit occultum. Avil. l. c. concl. 2. Pirh. num. 5. Reiffenst. h. t. num. 10.

TITULUS XXX.

De eo, qui furtivè Ordinem suscepit.

Quest. 410. Quis dicatur furtivè recipere Ordines?

R Esp. Sunt ii, qui vel in examine rejecti, vel sine examine simulque sine consensu & licentia Ordinarii, hoc est, proprii Episcopi ordinatoris dolosè cæteris ordinandis se ingerunt. Item, qui admissi unâ eademque die ordines minores cum aliquo Sacro Ordine aut duos Sacros Ordines simul contra Superioris inhibitionem vel citra ejus licentiam recipiunt. Sumitur ex can. quando. dist. 24. c. extra. dist. 64. c. 2. & 3. h. t. Abb. in rub. h. t. Gl. in c. 1. h. t. v. furtivè: Host. in sum. h. t. num. 1.

Quest. 411. Utrum recipiens ordinem furtivè ordinetur licitè & validè?

R Esp. Etsi talis graviter peccet, utpote contra præceptum Ecclesiæ grave & in gravi materia, valet tamen ordo sic susceptus, ut habet communis. Arg. c. 1. h. t. ubi sic ordinatus non jubetur reordinari, & sublata censurâ permittitur in illo ordine ministrare, nisi tamen ordinans haberet seriâ intentionem non ordinandi dicto modo furtivè se ingerentes. cir. c. 1. Rebuff. in pr. benef. tit. de Cler. malè promot. Gl. 4. n. 19. Pirh. h. t. n. 5.

Juxta unanimes & certam AA. ad valorem Sacramenti requirementum intentionem conferentes illud. Unde & præmitti solent collationi Ordinum ab Episcopis eorumve Officialibus hæc aut similia verba; *Non intendimus ordinare non examinatos aut approbatos.* Talem autem intentionem & protestationem tales non ordinandi præmittere non esse consultum, monet de Lugo de Sacram. d. 8. num. 119. tum quia est difforme ritibus & praxi universalis Ecclesiæ; tum quia secum trahit gravissima incommoda & pericula, quæ ex dubia & irrita ordinatione oriuntur. Quamvis consultum sit & juri conforme, ut sub excommunicatione prohibeatur, ne se ingerant non approbati, vel ne aliqui plures ordines eadem die recipiant. Arg. c. 1. 2. 3. h. t. Quod verò docent Bonac. d. Sacram. d. 2. 9. 2. c. 4. num. 6. Laym. L. 5. tr. 1. c. 4. num. 6. Henric. L. 2. c. 8. num. 5. Validè tales furtivè se ingerentes ordinati, non obstantè præmissâ protestatione & intentione illos non ordinandi, si Episcopus postmodum nihilominus habeat intentionem ordinandi omnes præsententes, vel faciat intentionem universalem faciendi circa præsententes sistendi se pro Ordinibus suscipiendis, quod facit Ecclesiæ, verum quidem videtur, si revera haberet illam intentionem